

Spørgsmål 20.

Kan udtrykket „så vidt muligt“ i § 49, stk. 3, eventuelt udgå, således at det altid påhviler formanden forinden møderne at underrette medlemmerne om, hvilke sager der vil komme til forhandling?

Svar:

Dersom der i tidsrummet mellem formandens udsendelse af dagsorden og mødets afholdelse er indkommet sager, som det vil være hensigtsmæssigt at tilsynsrådet tager stilling til på mødet, bør rådet ikke være afskåret herfra ved en regel om, at medlemmerne ubetinget skal være underrettet om, hvilke sager der vil komme til behandling på mødet. Det forudsættes herved, at den pågældende sag er således oplyst og af en sådan karakter, at det er forsvarligt at træffe beslutning i den på mødet.

En tilsvarende begrundelse kan anføres med hensyn til de i forslaget §§ 8 og 9 anvendte udtryk om, at kommunalbestyrelsens formand inden mødet i videst muligt omfang giver medlemmerne underretning om, hvilke sager der vil komme til behandling.

Det findes efter det anførte rigtigst at beholde ordene „så vidt muligt“.

Spørgsmål 21:

Vil det ikke være muligt at udforme en mere smidig regel end lovforslagets § 55, stk. 2, hvorefter foretagender, der skal finansieres ved optagelse af lån, som kræver tilsynsmyndighedens samtykke, aldrig må påbegyndes, forinden kommunalbestyrelsen har opnået samtykke til arbejdets finansiering ved lån?

Svar:

I henhold til forslaget § 40, stk. 3, skal enhver bevilling til at afholde udgifter uden for årsoverslaget angive, hvorledes den bevilgede udgift skal dækkes, og hvis finansieringen forudsætter tilsynsmyndighedens samtykke, skal dette indhentes, før foranstaltningen iværksættes. Såvel denne bestemmelse som forslaget § 55, stk. 2, tilsigter at hindre, at der opstår vanskeligheder for kommunen som følge af, at de finansielle følger af en given beslutning ikke er bragt på det rene, eller at tilsynsmyndigheden sættes i en tvangssituation.

Spørgsmål 22.

Det vil formentlig i visse tilfælde være mindre rimeligt at fastsætte størrelsen af den i § 56, stk. 1, omhandlede kassekredit på grundlag af kommunens indbyggertal. Kan ministeren eventuelt foreslå et bedre kriterium til fastlæggelsen af kassekreditens maksimum?

Svar:

Med hensyn til fastlæggelsen af kassekreditens maksimum må det anses for en fordel, at der anvendes et også for långiver let tilgængeligt kriterium. Kommunens indbyggertal er et sådant kriterium og vil typisk danne et rimeligt udgangspunkt for fastsættelsen af kassekrediten. Det må i denne forbindelse erindres, at det ikke er tanken, at kassekrediten skal indgå som en permanent støtte for kommunens kassebeholdning, men kun, at den skal anvendes til dækning af kommunens løbende udgifter på de tider af året, hvor kravene til kassen overstiger, hvad en driftskapital af rimelig størrelse er i stand til at finansiere.

Det må endvidere erindres, at bestemmelsen i § 56, stk. 1, alene omhandler grænserne for den kassekredit, kommunalbestyrelsen kan optage uden tilsynsmyndighedens samtykke, men derimod ikke gør indskrænkninger i tilsynsmyndighedens adgang til at meddele samtykke til optagelse af en kassekredit med højere maksimum. Hvor særlige forhold gør sig gældende — f. eks. i en kommune i stærk vækst — vil tilsynsmyndighedens tilladelse kunne indhentes til at operere med en større kassekredit i kortere eller længere tid. Det må netop i sådanne tilfælde, hvor et ekstraordinært stort behov foreligger, anses for hensigtsmæssigt, at tilsynsmyndigheden får lejlighed til at følge kommunens gældsstiftelse, også for så vidt angår kassekreditter.

Det synes efter det anførte ikke hensigtsmæssigt at erstatte indbyggertalskriteriet med andre kriterier som f. eks. gennemsnittet af kommunens skatteudskrivning i de sidste 3 år, størrelsen af kommunens driftskapital el. lign.

Spørgsmål 23.

Vil det ikke være rimeligt, om bestemmelsen i § 56, stk. 2, hvorefter kommunalbesty-